

Така и бащата Христо Миладиновъ се надѣвалъ, че синъ му Димитъръ, като свърши гръцкото училище, ще поеме търговската работа въ гранчарската му работилница.

Въ 1830 г. бащата Христо умрѣлъ, та майката и Димитъръ трѣбвало да се погрижатъ за издръжката на най-малкия братъ Константина.

Димитъръ Миладиновъ учителъ

Димитъръ направилъ смѣтка, че ще бжде по-добре да стане учителъ въ родния си градъ Струга, защото знаелъ, че всичкитѣ негови врѣстници и други юноши и младежи сж съвсемъ прости, неуки, та нито занаятътъ имъ вървѣлъ добре, нито търговията имъ на пазара. Съ голѣма любовъ и радостъ той станалъ учителъ. Заелъ се да учи децата на гръцко писмо, на смѣтане и на история обаче, скоро напустналъ Струга и се премѣстилъ въ Охридъ, гдето имало по-силни еснафи и по-богати търговци, които търсили учителъ за синоветѣ си. Две години (1831—1832) Димитъръ стоялъ въ Охридъ и показалъ съ ученицитѣ голѣми успѣхи. Научилъ ги гръцки, малко френски, малко италиански и смѣтане. Бацитѣ на ученицитѣ и охридскитѣ граждани обикнали младия ревностенъ учителъ Димитра, та пожелали и възрастнитѣ да научи на нѣщо. Това било по сърдце на Димитра. Той отворилъ вечерно училище, събралъ младежитѣ, па започналъ по гръцки да пише, а по български да имъ преподава смѣтане и четене. Името на младия учителъ скоро се прочуло и една голѣма търговска кжща отъ гр. Драчъ, съ магазинъ въ Охридъ, го поканила да стане въ магазина секретаръ и смѣтководачъ. Димитъръ приелъ, държалъ смѣтки, но не забравялъ и вечерното училище. Ала нѣколко гърци и закоравѣли българи въ приятелство съ гърцитѣ започнали да укоряватъ Димитра, че той говори по български и съ тѣхнитѣ синове. Димитъръ не обръщалъ внимание на кле-